

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

צ"א

שנה ב'

פרשת פקודי
תשפ"ה

היזוקים קצרים שנאמרו
לאחר שיעור הדף גמרא

פורים המשולש תשפ"ה
בצל ראש הישיבה שליט"א

בס"ד

הודעה משמחת לתושבי בני ברק

בעזרת השם יש אפשרות להירשם למנוי כדי לקבל את כל הגליונות עד לפתח הבית כל מי שרוצה לקבל את הגליונות [גליון היכל הקודש, שיעורי חינוך, עצתו אמונה, אשית עצות בנפשי ועוד].

יצור קשר עם הרב **משה רכניצר** שליט"א

054-8480941

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימי -

**יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו**

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדרג גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

שלא מוכן ארוחת ערב, והוא יכול לקחת משהו לאכול, והוא לא כועס על אף אחד, הוא בן עולם הבא כאן בעולם הזה.

עברנו ימים כאלו קדושים של פורים ושושן פורים, הרבה אנשים מאוד נשברים אחרי פורים, מזה שעברו ימי הפורים ולא נשאר להם כלום, אבל אשרינו שיש לנו את העצות של רבינו, ויכולים כל השנה לפתוח את הגמרא ולגרוס, לפתוח את המשניות ולגרוס, ותמיד אפשר לדבר עם ד' ולא רק בפורים.

סנהדרין דף פט.

למדנו היום שאף אם העבודה זרה מעמיד לך את החמה באמצע הרקיע אל תשמע לו, את הדברים האלו צעק הרה"ק מסאטמאר זי"ע על הציונים, הוא אמר אז במלחמת ששת הימים, שכל הנסים האלו הם בכלל לא נסים, הרי הם כאלו טפשים ויש להם כלים כל כך לא מתוחכמים, כל פצצה שלהם לא מתפוצצת כמו שצריך, זה לא קשור לשב"כ ול'כוחותינו' ירחם השם, אבל הצדיק צעק אז, שאף אם כן יעשו נסים ויעמידו את החמה באמצע הרקיע, הוא לא יכנע לציונים ולרשעי ישראל.

יש כאן אנשים שגדלו במקומות אחרים שעשו ליצנות על הרה"ק מסאטמאר, צחקו ממנו כל הזמן, אברכים אמרו לי שרק אחרי שהתקרבו להיכל הקודש, התחילו לשמוע שהוא באמת היה צדיק, והאמת היה שהצדיק הזה מסר נפשו לקדושת ישראל, והיה מוכן

סנהדרין דף פו.

תזכרו את דברי הרש"י על דברי הגמרא 'של בית פלוני' וכך כותב רש"י: לא רצו להזכיר את שמש, כי חשובין היו, אבל בזה לא היו נוהגין כדת, שהיו הרבה דרים בבית אחד אנשים ונשים, אף בלי איסור יחוד. מי שרוצה לעשות הכנסת אורחים, בזמן הזה עושים את זה ברכב, לי אין רכב, אבל כל פעם שלוקחים אותי עם רכב ואני רואה יהודי רוצה להצטרף אני אומר לנהג לעצור, אותו דבר כשאתם נוסעים מקרית ברסלב [ליברטי] לויליאמסבורג תקחו איתכם אנשים, אבל את הבית תסגרו, כמוכן שכשיהודים רוצים לנסוע לצדיקים וצריכים מקום, על זה אני לא מדבר, כשנסעו להרה"ק מסאטמאר בשנה האחרונה לקרית יואל, הצטופפו בכל דירה עשרות משפחות, על זה אני לא מדבר, אבל סתם ללכת לבלות אצל משפחות אחרות זה דבר אסור.

סנהדרין דף פח.

למדנו היום את הגמרא 'איזהו בן עולם הבא ענוותן ושפל ברך', ולכאורה בפרק הבא, אנחנו רואים 'כל ישראל יש לו חלק לעולם הבא', אז איך הגמרא אומרת שרק מי שענוותן ושפל ברך הוא בן עולם הבא אם יש לכל אחד חלק בעולם הבא, ומסביר הבן איש חי, שהכוונה כאן, מי יכול לזכות לחיי העולם הבא כאן בעודו חי בעולם הזה, יהודי שהוא ענוותן ושפל ברך, והוא לא מחכה לכלום, יש לו עולם הבא, הוא מגיע הביתה והוא רואה

בסגנון אחד, אבל אצל נביאי אמת אין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד, הנקודה נשארת אותה נקודה, אבל הדיבורים מתחלפים לפי הזמן והענין, אותו דבר הגמרא אומרת במסכת שבת, שרצו לגנוז את ספר משלי, כי יש שם מלא סתירות, קודם כתוב, אל תענה כסיל כאיוולתו, ובפסוק אחד אחרי זה כתוב, ענה כסיל כאיוולתו, והגמרא אומרת שלא גנוז את זה כי תחילתו דברי תורה וסופו דברי תורה.

שאלו אותי בשבת למה אני לא שר 'צאתכם לשלום', ומוהרא"ש כן היה שר 'צאתכם לשלום', צריך לדעת שאין מתנבאים בסגנון אחד, צריך שהנקודה תהיה אותה נקודה, יש לאנשים הרבה פעמים סתירות במכתבים באשר בנחל, יש מכתבים שצריך להתפלל ותיקין ויש מכתבים שלא להתפלל ותיקין, וכך יש הרבה סתירות, אבל מי שמסתכל על הנקודה, תחילתו דברי תורה וסופו דברי תורה, חמישים שנה שמוהרא"ש כתב קח גמרא ותגרוס, קח כמה דקות ותדבר אל ד', זה הנקודה העיקרית.

יש לאנשים סתירות בהוראות, לאחד אמרו ככה, ולשני אמרו ככה, אבל הנקודה העיקרית היתה תמיד אותו דבר, תמיד הזכיר לנו שעוד מעט חופרים לנו קבר ומכניסים אותנו, ומה שלקחנו ותפסנו ויש לנו ביד, זה מה שיש לנו, ואת זה לוקחים איתנו, עוד דף גמרא ועוד דיבור אל ד', זה מאוד מפחיד מה שקורה אחרי הפטירה, אתם יכולים לשמוע את זה מה'חברא קדישא', היה עכשיו אורח כאן מארץ ישראל הוא עובד בחברא קדישא, הוא היה כאן בז' אדר, והוא שאל אותי האם הוא צריך לצום, כי בז' אדר נוהגים החברא קדישא לצום, והוא שאל אותי שרכינו אמר שמי שהיה אצלו בראש השנה לא צריך לצום ומי שלא היה אצלו מה יועיל לו הצום, וכיון שהוא היה בר"ה אצל רבינו הוא שאל אם הוא צריך לצום, לא רציתי לענות לו אמרתי לו שישאל דייין, והוא שאל והדיין ענה לו שלא צריך, ולא בגלל שיחת רבינו, אלא בגלל

שכולם יצחקו עליו אבל הוא יגיד ויחדיר את האמונה הברורה לכולם, להודיע שהמדינה היא מרידה במלכות שמים.

- קיבלתי מכתב מאחד האברכים בארץ ישראל שהוא קנה תחפושת לבן שלו של חייל ישראלי, והמנהל אמר לו שאסור לו לבוא עם זה לתלמוד תורה, והמנהל אמר לו שמוותר להתחפש לחייל אמריקאי או צרפתי אבל לא ישראלי, כמובן שכתבתי לו שכל הלימודים האלו של המנהל זה ממני, ואנחנו צריכים להתרחק מהציונים, וח"ו להתלבש ולהתחפש כמותם, וכי הם שומרים עלינו, הרי הם רק מגרים את הדוב נגד בני ישראל כל הזמן.

- אי אפשר להפיל על המנהל את הדברים האלו ולהגיד שהוא עושה דברים מעצמו, כי האמת היא שכך רצוני והוא עושה את מה שאמרתי לו לעשות, ואני מאוד נהניתי שהמנהל אמר ככה, אי אפשר להתחפש באופן של מינות ואפיקורסות, הציונים לא שומרים עלינו, הקב"ה שומר עלינו, כל הפצצות של הערבים נכשלים על ידי הקב"ה.

- האברך הזה בן משפחה של משפחת ביבס, הציונים האלו גרמו בעוונותיהם לחטוף את כל משפחת ביבס, ירחם השם מה שעשו להם שם במנהרות החמאס, עכשיו השתחרר האבא של המשפחה, והוא ביקש תפילין, כי שם נודע לו שיש הקב"ה בעולם, בן אדם כבר בן 36 ואף פעם לא שמע שיש הקב"ה בעולם, הציונים עקרו לגמרי את שם שמים, ושם במנהרות אצל הערבים הוא שמע כל הזמן שהם מדברים מ'אללה', ונודע לו שיש הקב"ה בעולם.

- הדרן עלך פרק אלו הן הנחנקין, ב"ה זכינו לסיים עוד פרק, זה מעניין שבמשניות סדר הפרקים הפוך, פרק חלק הוא הפרק העשירי ופרק אלו הן הנחנקין הוא פרק האחד עשר, אבל בגמרא סידרו את זה ככה כפי שנראה מחר בדברי רש"י.

- למדנו היום שנביאי שקר מתנבאים תמיד

תטול', זה עולה הרבה כסף להגיע לרבינו לראש השנה, וצריך להתחיל להכין כסף, כפי שזה נראה כרגע גם השנה יהיה לנו בעז"ה טלטול הדרך, רכבות ואוטובוסים, בואו נפקיד את עצמינו אל השי"ת, חשבתי שכבר יהיה שלום בין העמים אבל בינתיים זה לא קורה, הילדים נהנים מהדרכים האלו, עוד רכבת ועוד אוטובוס, אבל המבוגרים לא יודעים איך קוראים להם בדרכים האלו, אבל רבינו אמר לנו ללכת אנחנו הולכים, רבינו אמר שהוא יתקן אותנו אז אנחנו נלך לקבל את התיקון, תתחילו לסדר את הדרכונים וכל מה שצריך, לא להיזכר ביום האחרון.

אני לא יודע מה אתם עושים עם כל הכסף של פורים, אני מקווה שאתם שומרים את זה להוצאות של הנסיעה לרבינו, מסכנים כל הבחורים האלו שקנו את הרקטות האלו, זה עולה המון כסף, כל מה שהרוויחו בפורים הלך, חבל, אם היו יודעים מרבינו ומהעצות, לא היו צריכים לחפש את השטויות האלו, מחנוכה הבחורים כבר חושבים איך יתלבשו בפורים ואיזה בדיחה יגידו, ומגיע סוף הפורים, אין להם שום סיפוק, הם מחפשים מה לעשות, ירחם השם, תלמדו אותם שיכולים לגרוס כמה פרקי משניות, הם ירגישו טוב עם עצמם, כמובן שבחור חייב להתחתן, אבל גם אחרי החתונה הוא חייב להכניס לעצמו סם החיים, קצת גמרא וקצת משניות, הלוואי שתוכלו לתת להם כרטיסים שיוכלו לשמוע שיעורים של חיזוק ועצות, ואחרי זה יבואו לרבינו, ורבינו יתקן אותם.

כל הצדיקים אומרים שאם פגמת נפלת עמוק ואין לך מקום, תצא מהקהילה, אבל רבינו אומר להיפך, אם פגמת תבוא אלי, אני יתקן אותך, אחד שפגם ונפל פותח ספר ועוד ספר ורואה שהוא אבוד והמצב שלו נורא ואיום, אבל רבינו אומר לו, תבוא, אני יתקן אותך, תגיד את עשרת מזמורי התהלים.

שהוא לא עובד שם בשכר אלא בהתנדבות ולא כל יום, עוד מעט בעז"ה נפתח בית החיים בקרית ברסלב, על כל פנים תדברו על זה עם הילדים, תספרו להם מחברא קדישא.

- אחרי פטירת האדם לא נשאר כלום מגוף האדם, רק משניות וגמרא זה מה שנשאר, אני קמתי היום בבוקר ומיד קיבלתי על עצמי שאני הולך להתחיל מחדש ללמוד משניות, הרי עוד מעט יכניסו אותי לקבר ולא ישאר כלום, תגידו את זה לילדים, שרק הגמרא והמשניות ילכו עם האדם לאחר פטירתו, מכניסים את האדם לקבר עם תכריכין בלי כיסים, שום דבר הוא לא לוקח איתו, אף אם יש לו בבית הרבה יהלומים יקרים, הוא לא יכול להכניס אחד מזה בכיס, אנחנו כאן כמה שנים בודדות בעולם הזה, מה יש לנו להסתובב בעולם הזה עם דאגות יתירות, ראיתי אנשים שעשו המון עסקים, ופתאום נלקחו לבית עולמם ולא לקחו איתם כלום, והאברך הזה שלא ידע לעשות עסקים אבל ישב כל הזמן עם משניות, הוא לקח איתו משהו, אני מסיים את השיעור היום יותר מוקדם, כדי שישאר לכם זמן ללמוד ח"י פרקים משניות, רק מי שסיים היום ח"י פרקים יכול לעזור להכין כאן את הסעודה לשושן פורים.

סנהדרין דף צ.

- למדנו היום את ה'קל וחומר' לתחיית המתים, אם מי שעוד לא נולד יכול לחיות, כל שכן מי שכבר נולד שהוא יחיה לעתיד לבוא, אצל חסידי ברסלב מוצאים חיזוק בכל מקום, אז עושים קל וחומר, מי שכבר מת יכול לקום תחיית המתים, כל שכן מי שעדיין חי שהוא יכול להחיות את עצמו ולהתחדש כבתחילה.
- למדנו היום שהתנא אמר: 'אם אתה עושה כן רופא אומן תיקרא ושכר הרבה תטול', אולי הכוונה ברמז, מי שעושה דברים כאלו, רפואות גדולות כאלו, זה רק על ידי רופא אומן, הכל הוא על ידי רופא מאומן, על ידי רבינו הקדוש, והגמרא אומרת 'ושכר הרבה

סנהדרין דף צא.

זה מושגים של 'נצח'.

ר' נתן רצה פעם להסביר מה זה 'נצח', שנוכל להבין את זה, אני אגיד את זה טיפה אחרת, בואו נגיד שאני מוציא את כל החפצים מהבית כנסת, וממלאים את כל הבית כנסת כאן עם מלח, ובואו נגיד שבכל ערב ראש השנה יגיע ציפור ויקח פירור אחד של מלח מכאן, האם זה יגמר? כן, זה יגמר, אולי בעוד המון שנים, אבל זה יגמר, בואו נגיד שממלאים את כל ארה"ב בחיטים, ומגיע ציפור ואוכל חיטה אחת כל שנה, זה יסתיים בסוף, גם אחרי מליארדי שנים, אבל זה יגמר, זה עדיין לא נצח, אבל הקב"ה הוא לנצח נצחים, ואי אפשר בכלל להבין במוח שלנו מה זה אומר.

אי אפשר לחשוב מה היה לפני בריאת העולם, כפי שחז"ל אומרים לנו לא לחשוב מה למעלה ומה למטה, זה משהו שזה בכלל לא במוח שלנו, חז"ל מספרים שפעם אחת עמדה ברווז ליד הקן שלה, והגיע גל של הים ולקח את הקן לתוך המים, והברווז החליטה שהיא הולכת לנקום באוקיינוס, והיא הולכת לייבש את כל הים, היא התחילה לקחת טיפה מים מהים וזרקה ליבשה, וכך עשתה עם עוד טיפה ועוד טיפה, עד שהגיע השועל ואמר לה, אין לך שום סיכוי לעשות את זה, אל תתחילי בכלל עם שטויות כאלו, אותו דבר זה איתנו, אין לנו שום סיכוי להבין את הקב"ה ואת הנהגותיו לכן כדאי לא להתחיל בכלל עם המחשבות האלו.

כעת מתחילים לנשוב הרוחות הנקראים 'בין הזמנים', אני רוצה להזכיר לכם מה שמוהרא"ש אמר שיש לנו רק תקופה אחת בחיים שנקראת 'בין הזמנים', זה בין המיתה לקבורה, כך זה נקרא בספרי הקבלה, זה תקופה שהנשמה נמצאת במצב נוראי, ולכן בברסלב לא עושים הספדים ארוכים כדי לא לצער את המת, לא כדאי להמתין לאף אחד מרוב צער, וכעת שאנשים חושבים שמגיע בין הזמנים אני רוצה להזכיר לכל תלמידי היכל הקודש שאין כזה דבר בין הזמנים,

- למדנו היום 'אית דין ואית דיין', לא יעזור כלום, כל אחד יתן דין וחשבון, אני זוכר שהייתי ילד, והמלמד שלי לימד את הספר 'קב הישר', הוא היה מלמד טוב, אנחנו שתינו בצמא את דבריו, הוא הכניס בנו מוסר ויראת שמים, והוא סיפר לנו מספר קב הישר, שפעם אחת ישבה חבורה של נשים, והם סרגו יחד בגדים, ואחת הנשים אמרה שם שהיא לא מפחדת מבית דין של מעלה, כי כשהיא תעלה למעלה וישאלו אותה על מעשיה, היא תעשה את עצמה כאילו שהיא לא יכולה לדבר וכך לא יוכלו לדון אותה, ותוך כדי שהיא מדברת היא איבדה את הלשון, היא באמת לא יכלה לדבר, אסור לזלזל בבית דין של מעלה, לא עושים צחוק מדברים כאלו, תתקשר לבעל ה'אשית' שיקשיב למה שמדברים כאן באמצע השיעור.

- צריך מאוד להיזהר לא לעשות צחוק על עניינים כאלו, לפעמים שומעים באירועים אנשים עושים בדחנות על דברים אלו העומדים ברומו של עולם, ולאחרונה עשו גם פרסומות על דברים כאלו, וזה מאוד מאוד כאב לי, איך יכול להיות שבקו חרדי עושים דבר כזה, הרי המשפט 'אית דין ואית דיין', זה משפט של יראת שמים, ומישהו לקח את זה לפרסומת לדיאטה, אית 'דין' אפשר להיות דין [דק], ואית דיאט, ירחם השם, כל כך כאב לי שאף אחד לא התקשר לבעלי הקו להגיד שלא יעשו ליצנות ממשפט כזה, זה משפט של יראת שמים, לזכור שכולנו נעמוד יום אחד למשפט אצל הקב"ה.

- אנחנו למדנו היום על ימות המשיח ותחיית המתים, אנחנו צריכים לדעת שאין לנו אלא את דברי חז"ל, ואי אפשר לנו להתעמק ולחשוב בדברים אלו כי הראש שלנו לא יכול בכלל להשיג את הדברים האלו, המוח שלנו מוגבל עם זמן, הכל עובד עם לוח ושעון ומקום, כל הדברים האלו הקב"ה ברא בשבילנו, אנחנו לא יכולים בכלל להבין מה

היה אפילו פעמיים שהוא אמר את הקרבנות לפני התפילה, והוא זכה ואישרו לו מליון וחצי דולר, ואני חושב לעצמי אולי הפעם הוא כבר יתן מנוחה לנפשו, ועכשיו שוב הוא ממשיך בעוד בית ועוד בית, אני כל כך מרחם עליו, והוא עוד צוחק על השיר 'נאך א בעיבי נאך א בעיבי', אני יכול לצחוק עליו 'נאך א דירה נאך א דירה', מישהו שאל אותי מה הבדיחה הזאת של השיר נאך א בעיבי, צריך קצת לחיות אי אפשר כל היום רק לגדל ילדים צריך גם לנהל בית ועסקים, אמרתי לו אתה עושה אותו דבר, אתה לא חי בכלל, כל היום עוד עסק ועוד דירה, סוף סוף אישרו לך דירה אחת, במקום ללכת הביתה ולדבר קצת עם אשתך והילדים אתה הולך למשרד ומשקיע כסף בעוד בית ועוד דירה, אתה מסכן גדול, רבינו אומר שהכסף מחייך לאדם בהתחלה ואחרי זה הכסף הורג אותו, הרי מה שתעשה כאן בעולם הזה, אתה תעשה בעולם הבא, ואם תתרגל לדבר בעולם הזה אל השי"ת, אתה תזכה לדבר אליו גם בעולם הבא.

סנהדרין דף צב.

למדנו היום שמנהיג צריך להנהיג את הציבור בנחת, וזה לא רק מנהיגים, אלא כל אחד שיש לו איזה תפקיד ואיזה הנהגה, יצא לי השבוע לדבר על זה עם המחנכים, על אחד שהיה תלמיד אצלינו במוסדות, והיה התלמיד הטוב ביותר בכיתה, אבל כעת כשיש לו איזה תפקיד הוא ממש פוגע באנשים מימין ומשמאל, אמרתי למחנכים שא"א לדעת על בחור אם הוא בעל מידות טובות רק על זה שרואים שהוא עדין, זה עדיין לא ראיה, רק אם המחנכים יתנו לו איזה תפקיד, והוא יהיה ממונה על דברים, ועדיין יתנהג יפה לאנשים, אז רואים שהוא בעל מידות טובות.

היה פעם בחור שהיה בחור עדין מאוד כאן בישיבה, זה היה ממש בהתחלה בשנה הראשונה שפתחנו את הישיבה, הוא לא היה יכול לפגוע בזכוב, ורציתי לבנות את נפשו

מותר כל יום ללכת לעבוד ולהביא פרנסה, אבל כל יום חייבים להתפלל שחרית מנחה וערבית, כל יום צריך ללמוד קצת חומש וקצת גמרא וקצת משניות וקצת הלכה, כל יום צריך ללכת להתבודדות, אין כזה דבר בין הזמנים.

למדנו היום 'עתידין כל הנביאים לומר שירה בקול אחד', ואמר הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע, שקודם שמשיח יבוא, אם מישהו ירצה לדבר עם חבירו מהקב"ה, הוא יצטרך לראות שאף אחד לא שומע כדי שלא יצחקו עליו, ורק כשמשיח יבוא יוכלו כולם להתנבא בקול אחד, וכולם ידברו מהקב"ה, כל אחד יוכל לספר לחבר שלו איזה 'מעשה של תפילה' שהיה לו, ואף אחד לא יתעצבן מסיפורים כאלו, לא יתעצבנו מהמפיצים שמפיצים את דבר ד', בינתיים אין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד כל אחד מדבר משהו אחר, אבל כשמשיח יבוא כולם יוכלו לדבר מאותו דבר, לדבר מהשי"ת בגלוי.

גם למדנו היום 'כל האומר שירה בעולם הזה זוכה ואומרה לעולם הבא', מה שעושים כאן בעולם הזה, זה מה שיעשו למעלה, רבינו אומר שאדם צריך להתרגל לחיות כאן בעולם הזה כאילו שהוא חי בעולם הבא, רבינו אומר שיש הבדל אחד, ששם מכניסים את האדם למקום אחד, וכאן הוא יכול להסתובב בהרבה מקומות, ולאכול ולשתות, וחוזק מזה ממשיכים שם את הכל מה שעשו כאן, מי שמדמיין בעולם הזה כאילו הוא קונה עוד בית ועוד בית, ועוד מעט יהיה לו כסף לעוד בית ולעוד בית, הוא מסכן גדול, מה הוא יחשוב בעולם הבא.

ניגש אלי לאחרונה אברך שלמד כאן בישיבה שהוא רוצה ברכה שהבנק יתנו לו שמאות גבוהה על דירה אחת, והוא אמר שהוא נוסע על זה לקברי צדיקים, וסוף סוף הוא זכה ואישרו לו הלוואה של חצי מליון דולר, ואחרי זה הוא קנה בית יותר גדול ושוב הוא היה צריך הלוואה ענקית מהבנק ושוב נסע לקברי צדיקים וקיבל על עצמו קבלות טובות,

ימים ויתן לו לאכול בשר, זה לא רחמנות זה אכזריות, כי תינוק צריך לאכול חלב, ובן אדם מבוגר צריך את האוכל שלו, ומנהיג צריך לדעת איך להתנהג עם הרחמנות, ורבינו אומר שם שהרחמנות הגדולה ביותר שיש זה כשאדם נופל בעבירות רח"ל, ועל זה המנהיג צריך לרחם.

הגמרא אומרת שנקמה הוא לפעמים דבר טוב קל נקמות ד', אבל רק הקב"ה יודע מתי, אנחנו צריכים לזכור שנקמה היא דבר האסור מן התורה, אנשים לא קולטים שאם מישהו נתן לך איזה דחיפה ואתה דוחף בחזרה אתה עובר על איסור לא תקום מדאורייתא, יצא לי להגיד את זה למלמדים, שידעו שאם שואלים ילד למה נתת סטירה לפלוני, והוא עונה לך כי הוא נתן לי קודם ורק החזרת לי, צריך לדעת שזה לא תירוץ, רק זה שאלה כפולה, הרי יש איסור לא תקום, לא רק שנתת לו סטירה והרי זה כאילו סוטר את הקב"ה, גם עברת על לא תיקום, אבל כאן אנחנו מדברים מהנקמה של הקב"ה, ורק הקב"ה יודע איך להנהיג את עולמו.

למדנו היום את הגמרא 'כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו', רבינו מדבר מדברי הגמרא כאן בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן קט"ז], ורבינו מבאר שמי שנותן צדקה ניצול מעבירות, כי כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים [שבת קנא:], ואם מרחמין עליו מן השמים על כרחך שנותנים לו גם דעת, כי הגמרא אומרת כאן שמי שאין בו דעת אסור לרחם עליו, נמצא שמי שנותן צדקה מקבל דעת כי מרחמין עליו מן השמים, ואם הוא מקבל דעת הוא ניצול מעבירות, כי אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות [סוטה ג.], וכשיש לו דעת הוא לא יעשה עבירות, נמצא שעל ידי מצוות צדקה אדם ניצול מעבירות.

למדנו עכשיו את דברי ר' אלעזר בגנות ראיות אסורות, בחורים יקרים תשמרו על עיניכם, אשרי הבחור שלא מסתכל על דברים אסורים,

ולתת לו בטחון עצמי, נתתי לו תפקיד בקעמפ שהוא יהיה אחראי על הכלים החד פעמיים, ובחורים הגיעו לבקש ממנו כוס או מזלג והוא לא רצה לתת להם, אז נודע שבעיקרון הוא רקוב בפנים, מה הסיבה שאתה לא נותן לבחור כוס, הוא הגיע לבכות אלי שבחורים פרצו לו את המחסן, אמרתי לו שאם הייתי בחור גם הייתי פורץ, למה אתה לא נותן לבחורים את מה שהם צריכים.

כשהייתי בחור שמעתי מהמגי"ש שלי שהרה"ק מצאנו זי"ע אמר שצריך להסתכל איך נראה הגוי המלצר באירועים, כשהוא מחלק את המזלגות והוא מרגיש בעל הבית, מי אתה בכלל, אותו דבר אנחנו נראים, אנחנו כולנו רק כמו מלצרים בעולם הזה, מי אנחנו שנדרוך על אחרים, ונחליט לזה כן לתת ולזה לא לתת, מי ממכם היה מסכים לעבוד במשאית של האשפה, אף אחד מאיתנו, אבל הם גם מרגישים כאילו שהם בעלי בתים, הם עוצרים את המשאית באמצע הכביש שכולם ימתינו עליהם, מי אתם בכלל, אתם מסריחים מאשפה אבל דורכים על אחרים, הייתם יכולים לזוז כמה ס"מ בצד שרכבים אחרים יוכלו לעבור.

אני אומר את זה למגידי שיעור, כשהבחורים מתקרבים לגיל השידוכים, תבדקו את זה, תתנו להם מפתח של משהו, תמנו אותם לאיזה תפקיד ותראו אם יש להם מידות טובות, שאחד יהיה ממונה על הירקות במטבח, ואם מישהו הגיע קצת מאוחר, האם הוא נותן לו מלפפון או לא, הרי כשאתה מאחר אתה רוצה שיתנו לך ירקות, ושיתנו לך להיכנס בשקט למטבח לעשות לך חביתה.

הגמרא לומדת את זה מהפסוק, 'כי מרחמם ינהגם', לרבינו יש תורה שלימה על הפסוק, רבינו אמר את זה בשבת חנוכה תק"ע [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז'], רבינו אומר שרק מי שהוא רחמן יכול להיות מנהיג, ורבינו אומר שצריך למנהיג לדעת איך להתנהג עם הרחמנות, כי אם הוא ירחם על תינוק בן כמה

בסעודה שלישית הוא יכול לברך ברכת המזון בהתעוררות, אבל מי שנהיה מנהיג כבר צריך לעשות תנועות, אוי ווי רחם נא ד' אלוקיננו.

למדנו היום שאחרי ששת אלפים שנה העולם הזה יחרב, זה לא יעזור לאף אחד, בעוד מאתיים וארבע עשרה שנים הכל נגמר, אפשר לעשות כמה רכבים משוכללים שרוצים עם הבטריה הכי משוכללת ולנסות לעשות הכי בריא מבחינת זיהום אויר למאות השנים הקרובות, עוד מעט הכל נגמר, כל הגלובוס וכל הזיהום אויר וכו' יסתיים.

למדנו היום שנבוכדנצר התחיל להגיד שירות ותשבחות וטפחו לו על פניו ועצרו אותו כדי שלא יגנה את ספר התהלים, ואני חושב עכשיו שלכאורה צריך להבין למה עצרו את נבוכדנצר, מה רע שהוא יגיד תהלים, מותר לכל אחד להגיד שירות ותשבחות, רק לא רצו מן השמים שירות ותשבחות כאלו לתהלים, כי זה לא נחשב לתהלים, איך דוד המלך אמר תהלים, הוא היה מגורש מכל כלל ישראל, והתחבא במדבר יהודה, התחבא ממלך ישראל, ומהסנהדרין, ומאביו ואמו, ומהאחים שלו, ומאשתו וילדיו, ואז הוא צעק, הודו לד' כי טוב, הקב"ה כל כך טוב אלי, זו חכמה גדולה, אבל נבוכדנצר ישב בארמון שלו, הוא בנה לעצמו פסל, וכולם השתחוו אליו, ואז הוא אמר הודו לד' כי טוב, זה לא נחשב לספר תהלים, לכן עצרו אותו, עכשיו אני חושב על הפשט הזה, אחרת לא מובן למה עוצרים את נבוכדנצר, מה איכפת לי שעוד מישהו יגיד תהלים, רק עצרו אותו כי זה לא תהלים, כשאי אפשר לכסות את המשכנתא וכשאינן מאיפה לשלם שכירות, ועדיין צועקים הודו לד' כי טוב, זה נחשב לתהלים של דוד המלך.

מזכירים לי כאן שבמחזור הקודם [כ"ו תשרי תשע"ח] אמרנו שרצו מהשמים לראות איך הוא יגיד תהלים כשהוא מקבל סטירה, לכן סטרו על פניו ורצו לראות האם עכשיו הוא גם ישבח את הקב"ה או לא.

מוהרא"ש שלח לי מכתב לפתוח בית

גם אם מישהו רוצה להראות לך משהו בטלפון אל תסתכל בפנים, כמוכן שצריך לכבד את ההורים, אבל אם אבא שלך רוצה להראות לך משהו בסמארטפון שלו תעשה את עצמך כאילו שאתה מקשיב לו אבל אל תסתכל ח"ו בכלים הטמאים, שווה לי לדבר כל הדרשות האלו אם בסוף בחור אחד ימנע מראיה אסורה אחת, צרה גדולה של הדור הכלים האלו, הכלים האלו גורמים לאנשים להיות ממורמרים, החיים חשוכים בעדם.

למדנו עכשיו את דברי הגמרא לעולם הוי קבל וקיים, שכדאי לאדם לשבת בצד, ולא להיות העסקן הגדול והחברמן, הגבאי, הראש ישיבה, אתה רוצה לחיות טוב, תשב בצד, ואם תשאל למה אני ראש ישיבה, התשובה היא שכך ציווה עלי מורי ורבי, כשאני התקרבותי לברסלב התיישבתי באיזה פינה, והיו לי כמה שנים של אור גדול, אצל סבא שלי זצ"ל היית כל המוציא והמכניס, כי אני הייתי הנכד הגדול של סבא שלי, בן אחר בן, ואני רציתי רק לברוח מזה, וכל כך שמחתי שמצאתי איזה פינה, והייתי שקוע תחת הטלית, כל כך נהניתי, עד שמוהרא"ש אמר לי להיות בעל תפילה ובעל תוקע ולפתוח ישיבה ולדבר עם האברכים.

תאמינו לי שכשאני רואה כאן אברך יושב בצד עם ערימת ספרים, אני פשוט מקנא בו, פעם הגיע אלי יהודי שהוא כל כך רוצה להיות מנהיג וראש ישיבה ושואל איך הוא יכול להגיע לזה, אני שואל אותו בתמיהה, מה? באמת? הוא עונה לי בחזרה, ואתה לא רוצה? אמרתי לו כל יום שאני מגיע לישיבה אני שוב אומר לעצמי, לשם יחוד קודשא בריך הוא, לקיים מצוות לשמוע דברי חכמים, מוהרא"ש אמר לי להגיע לישיבה, יש לי בית כנסת ליד הבית שלי, אני יושב שם עם גמרא ומשניות ועם תהלים, ממש א מחיה, זו כזו שטות להיות מנהיג, אחד הגיע לרבינו וביקש שהוא רוצה להיות מנהיג, אמר לו רבינו מה חסר לך הצרה הזאת, אתה לא תוכל לברך ברכת המזון, כי כשיהודי פשוט מתעורר

יכול לשלם לך, אבל אני יכול לשמור על ילדיך שיגדלו יראי השם.

הרי אנחנו לא מלמדים את הילדים להיות עורכי דין ורואי חשבון, ומי שלא רוצה שלא ישלח את הילדים למוסדות שלנו, בקרית ברסלב זה כבר בעיה כי אין שם בתי חינוך נוספים, ולכן מי שגר שם חייב לשלוח את הילדים אצלינו למוסדות, אבל מי שגר כאן בויליאמסבורג לא חייב לשלוח לכאן, יש אנשים בבארא פארק שחושבים שאולי אנחנו מבין בשלום בית, אבל אנחנו לא מבינים בחינוך, אני קצת פרימטיבי בשבילם, וזו מעלה, כי ככה הם שולחים את הילדים למוסד אחר ואין להם טענות כלפי הקהילה כאן, אבל בקרית ברסלב זה בעיה כי אין עוד מוסדות התורה, ומי שחושב שאני לא מבין בחינוך הוא סתם אוכל את הלב, יש קהילה אחת שמחפשת מקום איפה לבנות, אני מוכן לתת להם בחינם שטחים אצלינו בקריה, שיבואו בשמחה רבה, שיהיה עוד מקום לאן לשלוח.

למדנו היום על המסירות נפש של חנניה מישאל ועזריה, אבל צריך לדעת שסיפורים כאלו היו בכל הדורות, בכל דור ובכל כפר היו הפריצים ששלטו ועשו כרצונם, ואם ח"ו רצו להתחתן עם אחת מבנות ישראל, ולא היה דרך להתחמק מהם, יש המון המון סיפורים על מסירות נפש של בני ישראל לדברים אלו, בכמה מקומות היה שהנערה ביקשה שיעשו את החופה על גג הארמון, ולפני החופה היא צעקה שמע ישראל וקפצה מהגג ונהרגה על קידוש השם, בני ישראל מקדשים שם שמים בכל הדורות.

פיגא', ולא ידעתי מה אני עושה, הלכתי לחפש מנהלת עם נסיון בחינוך, אמר לי מוהרא"ש שלא צריך שום מנהלת, קח את אחת התלמידות הנשואות שהיא תלמד את המורות ואת הבנות לדבר מהשי"ת ולחיות עם השי"ת, וביקשתי מאחת התלמידות שהיא תהיה המנהלת, ובעלה יושב ולומד כל היום בהתמדה רבה, עשר שעות ברציפות לא פסיק פומיה מגירסיה, והוא אומר לי, מה אני יעשה עכשיו, הרי היא מפרנסת את הבית, והיא תתחיל לעבוד בהיכל הקודש ושם לא משלמים... אמרתי לו אני לא יכול לתת לך כסף אבל אני יכול לעשות מה שעשה ר' נתן.

היה בזמנו של ר' נתן מקווה יחידי בעיר, ומעל המקווה היתה דירה קטנה ונתנו את זה למי שהסכים להיות ה'מקווה איד' [הבלן], שיחמם את המים וינקה את המקווה, ובשכר זה יוכל לדור למעלה, ותיאמו איתו שאסור לו להכניס את ר' נתן, כי הוא לא רוצה להיות רבי ולא רוצה ללבוש בגדים מפוארים, והוא אומר שהוא חסיד של רבי שכבר נפטר [בשנה הראשונה אחרי הסתלקות רבינו בחג השבועות, היו כמה חסידים שהתחילו לקרוא לר' נתן 'רבי', הוא התחיל לצעוק, אני לא הרבי, רבינו הוא הרבי], והיהודי הזה לא הסכים לזה, ותיאם עם ר' נתן שיבוא באמצע הלילה כשאף אחד לא רואה, ופעם אחת נודע הדבר לאנשים, וזרקו את המקווה איד מהדירה שלו עם שני ילדים קטנים בתוך הקור האוקראיני, כמובן 'לשם שמים', והוא הגיע לבכות לר' נתן, אמר לו ר' נתן אני לא יכול לתת לך דירה, הרי אין לי דירה בשבילי, אני יכול להבטיח לך שאני יעשה את הילדים שלך ליראי השם, כך אמרתי ליהודי, אני לא

פורים המשולש תשפ"ה בצל ראש הישיבה שליט"א

בויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הוכנו כראוי

בכל שבעים השנים, ואמר, כשאני רואה את המצב שלי אני מיד מסתכל על הצדיקים, אני מסתכל על רבינו, על ר' נתן, על מוהרא"ש, על הרה"ק מריבניץ, ומנה עוד כמה צדיקים, וכשאני מסתכל עליהם אני מיד מקבל שמחה כי אני יודע שיש לי עוד תקווה.

ואמר שחידוש זה נפל לו לראשו בעת שישב בסעודת פורים בבוקר אצל אביו שליט"א, ואמר שאביו התחיל להגיד איזה רעיון על זה שהמן היה שמח וטוב לב, ואמר, שאז חשב על הרעיון הזה שכל שמחת המן הגיעה מזה שראה את מרדכי, ומאז כבר לא היה יכול להתרכז ולשמוע כלום ממה שדיבר אביו, כי ראשו ומוחו היה תפוס בחיזוק הזה, שיש תקווה ושמחה אם יביטו על הצדיקים וילכו אחר דבריהם.

ראש הישיבה ביקש כל הזמן שיעורו בעזרת נשים שילכו לביתם להדליק נרות שבת.

בעת משתה היין הגיעו כמה אברכים עם בקשות שונות, ולחלקם אמר: היום לפנות בוקר כבר בכיתי אל ד' שתיוושע בזש"ק, כשאתה עוד ישנת אני כבר בכיתי עליך שיהיה לך בן זכר. לאחד הבחורים שביקש ברכה לזיווג הגון, אמר: אם אתה מבטיח לי שאתה לא תסרב לאף שידוך שיציעו לך, אני מבטיח לך שעד ראש השנה אתה חתן,

• כליל פורים ניגש אחד האברכים והביא פדיון נפש, אמר לו ראש הישיבה, הרי אתה צריך את זה לעצמך, קח את זה לפרנסתך, ואמר לו, תראה, כאן פועלים מהר, אולי אצל אדמורי"ם אחרים לוקח יותר זמן עד שמביאים ישועה בפרנסה, אני הבאתי לך את זה מיד...

• ביום הפורים בתפילת שחרית בעת אמירת 'אהבה רבה' שר ראש הישיבה את הניגון ששרים בשבועות על אהבה רבה [יום קבלת התורה באהבה].

• בעת סעודת פורים אמר ראש הישיבה, איך יכול להיות שהיה מה שכתוב בפסוק 'ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב', הרי שמחה היא מידה כל כך גבוהה של שערי הקדושה ואיך זה מגיע להמן הרשע, שהיה כל כולו קליפה, אבל התשובה היא בהמשך הפסוק, 'וכראות המן את מרדכי', בגלל שהמן ראה את מרדכי הוא הגיע לשמחה.

• ואמר ראש הישיבה שאף אם יהודי חושב שהוא כבר כמו המן הרשע, והוא כבר עמוק בשערי הקליפה, תחת הס"מ, הוא יכול לצאת מזה, על ידי 'וכראות המן את מרדכי', שיסתכל על הצדיק, שיביט על העצות של הצדיק, ועל ידי זה הוא יקבל תקווה ויוכל להיות בשמחה, ואמר ראש הישיבה שעם האימרא הזאת שהמן קיבל שמחה מראיית מרדכי אפשר להתחזק

אותי איך שאני ויתקן אותי, אבל אמר הראש ישיבה, אני לא יכולתי להיכנס בחדרו של מוהרא"ש קודם מקווה, וכל פעם שנכנסתי אליו תמיד הייתי קודם לכן במקווה, כי רק כך נכנסים אל צדיק.

ביאר את הדרשה בגמרא במגילה יג. על שמותיו של משה רבינו שהיה נקרא חבר, והיה נקרא יקותיאל, חבר שחיבר את ישראל לאביהם שבשמים, ויקותיאל שקיוו ישראל לקל בימיו, ולכאורה אם הם כבר נתחברו אל ד', על מה יש להם עוד לקוות, הרי הם כבר זכו והם מחוברים אל ד', וביאר שהכוונה היא על פי דברי רבינו שכשאדם עושה תשובה, הוא תמיד מתעלה במדריגה גבוהה יותר ורוצה לעשות תשובה על התשובה שעשה, וכך עושה תשובה על התשובה, ומתעלה יותר ויותר, ולכן כשחיבר את ישראל אל אביהם שבשמים, התחילו לקוות עוד יותר אל ד' ורצו להתעלות עוד יותר.

ביאר את דרשת חז"ל שבשעה שאסתר נכנסה לאחשוורוש נסתלקה הימנה שכינה וצעקה קלי קלי למה עזבתני, ואמר שמכאן רואים מה מוטל לעשות על כל יהודי בשעה שהוא רואה שנסתלקה הימנו שכינה, הוא לא זוכה לראות פני שכינה, יש לו עצה אחת, לזעוק אל המלך, קלי קלי למה עזבתני, ואמר שבשעה שקורין את המגילה עסוקים עם הסיפור ושוכחים שכאן רואים את כל העצה הטובה לחיים טובים, שאם מר לו לאדם הוא יכול לזעוק אל הקב"ה קלי קלי למה עזבתני.

לפני כניסת השבת הלך ראש הישיבה למקווה, ובדרך מהמקווה לישיבה, נעצר ראש הישיבה ליד כל אחד שעבר שם, וכל מי שעבר שם אמר לו ראש הישיבה: שלום עליכם, שמי... ראטה, אנחנו קרובי משפחה, אתה לא יודע מזה? אנחנו נכדים של אברהם אבינו, אבל מה לעשות שאנחנו גרים בווייליאמסבורג ואסור לנו לדבר, כי אנחנו נורמלים... וכך אמר ראש הישיבה לכל מי שעבר שם, וכל תלמידי ראש הישיבה שהתאספו לידו אמר

ואח"כ אמר, מה פתאום עד ראש השנה, עד פסח, ואח"כ אמר, מה פתאום פסח, עד מחר, ואח"כ אמר, מה פתאום מחר, עוד היום אתה תתארס, רק תבטיח לי שאתה לא תסרב לאף שידוך שמציעים לך.

- אחד ביקש שרוצה להיות ירא שמים, ענה לו ראש הישיבה שיקשיב לשיעורים, ואחד ביקש שרוצה שמירת עיניים והמחשבה, ואמר לו ראש הישיבה שיקשיב לשיעורים ועל ידי זה יוכל להיות ירא שמים ולשמור על עיניו ומוחו, אחד ביקש ברכה שבניו ישארו אצל רבינו, אמר לו ראש הישיבה על זה אני לא נותן ברכה, זה תלוי רק בך.
- אחד האברכים המאיר פנים לכל אחד ועושה חסד לזולתו, ניגש לראש הישיבה עם יהודי שצריך ישועה, וביקש מראש הישיבה שיברך את היהודי, ואמר, לראש ישיבה יש זכויות רבות, שראש הישיבה יברך אותו שיוושע, ענה לו ראש הישיבה, וכי לי יש זכויות, הלא לך יש זכויות רבות, הרבה אנשים מספרים לי כמה אתה מאיר להם פנים, וכמה אתה מדבר עם כל לב נשבר ומעודדו, אברך אמר לי שכשהוא מגיע לבית המדרש אף אחד לא מדבר איתו רק אתה, אז אתה תברך אותו שיוושע.
- אחד ביקש ברכה על ישוב הדעת, אמר לו ראש הישיבה אני מברך אותך שתהיה בשמחה.
- כשהביאו לו משלוח מנות אמר, אני כבר לא צריך משלוח מנות, תביאו את זה אולי הביתה, אני צריך רק חידושים, תביאו לי חידושי תורה.
- התקשר למנהל בקרית ברסלב, ואמר לו, ראוי לך שתתגלגל כעת ברחובה של עיר עד לבית המדרש, מרוב שמחה שאתה זוכה להיות מקושר לרבינו.
- סיפר שהיה לו ויכוח איך להיכנס למוהרא"ש, כי תמיד הלך למקווה קודם שנכנס למוהרא"ש, וחבירו אמר לו, אני בדווקא לא הולך למקווה, כי אני רוצה שמוהרא"ש יראה

וכך המשיך בכל קטע וקטע של ששת המזמורים, 'ישמחו השמים ותגל הארץ' האדם צריך להיות בשמחה גם כשהוא מרגיש בשמים וגם כשהוא מרגיש עמוק בארץ, 'ישמחו השמים' זה לא כזה חכמה גדולה, החכמה היא כשהכל בארץ עמוק, אז צריך להיות בגילה ורינה, כשעובר על האדם קשיים והוא מחזיק מעמד זה החכמה הגדולה.

כשאמר 'נהרות ימחאו כף' אמר שכולם ימחאו כף, וכולם התחילו למחוא כף, ואמר אני לא התכוונתי לעכשיו, אלא שבמשך התפילה כל אחד ימחא כפים לעצמו, כדברי רבינו בענין זה.

והמשיך ואמר 'אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה', יש אור גדול לכל מי שהולך אחרי הצדיק, יש שמחה גדולה לכל מי שהולך עם ישרי לב ויראי השם, שמחו צדיקים בד', כל מי שהולך עם צדיקים ומקיים את עצותיהם, ישמח בד'.

ואמר היום בבוקר הייתי אצל אבי בסעודת פורים ובאותו זמן הייתי אצל רבינו באומאן, ואמר למקורבים החדשים, תפסיקו להתבייש עם רבינו, אני אומר לכם שבסוף הכל יהיה טוב והכל יהיה יפה, והאריך בדברי חיזוק לאלו שקשה להם לנסוע לרבינו לראש השנה.

ד' אלוקינו אתה עניתם, גם כשאני מרגיש שאני עובר עינויים וצרות, נותנים לי מכות ודוחפים אותי מהקדושה, בכל זאת ד' אלוקינו, אני לא יעזוב את הקב"ה, אני יחזור אל הקב"ה שוב ושוב, ואמר כשמגיעים ימים קדושים אלו אני שר להקב"ה מילים עם חרוזים, אף שזה לא כלל מתחרז, וכך אני אומר בהתבודדות: ווען ס'קומט אזעלעכע הייליגע טעג, איך בין אזוי פארטרוקנט און אזוי פעייק [כשמגיעים ימים קדושים אלו, ואני מרגיש כל כך יבש ומזויף], היילגער באשעפער איך וויל שוין זיין וואויל, דא רעדט צו דיר יואל [רבש"ע] אני רוצה להיות טוב, מדבר איתך יואל], ד' אלוקינו אתה עניתם שכל אחד עובר מה שעובר, אבל בסוף 'רוממו ד' אלוקינו', בסוף

- להם ראש הישיבה שילכו משם, כי הוא רוצה כעת לקרב את כולם לרבינו, ואמר, אני רוצה לקרב את כל עם ישראל אל השי"ת, תלכו מכאן ותתנו לי לדבר עם האנשים, וכך המשיך ואמר לכל אחד, אנחנו קרובי משפחה וכו'.
- קודם קבלת שבת ביקשו מראש הישיבה לדבר, ועלה ראש הישיבה אל הארון קודש ודיבר בגודל קדושת הזמן, ואף שראש הישיבה דיבר בקול צרוד, והיו כמה וכמה אברכים בגילופין... בכל זאת הס הושלך בבית המדרש וכולם שמעו את דברי ראש הישיבה, והזכיר את דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן שמתחילה היו כל ההתחלות מפסח ועכשיו... ולא סיים, וביאר שכוונת דברי רבינו 'ועכשיו' ולא סיים, שלהתחיל 'מעכשיו' הוא דבר שלא מסתיים, תמיד אפשר להתחיל מעכשיו.
- ואמר שפעם מישהו ניגש אליו בטענה למה כל הזמן הוא אומר בדרשות ובשירים שאפשר להתחיל מעכשיו, אי אפשר כל הזמן להתחיל מעכשיו, צריך לתקן את עצמינו וצריך לקחת את עצמינו לידיים ברצינות, אמר לו ראש הישיבה, אתה צודק אני מתחיל מעכשיו לקחת את עצמי.
- אח"כ ביקשו מראש הישיבה להתפלל לפני העמוד קבלת שבת, ואמר ראש הישיבה: אין לי קול אבל יש לי לב, וניגש להתפלל לקבלת שבת כשעומד בארון קודש עם פניו לציבור, ולפני כל קטע סיים ראש הישיבה את הקטע כשמכניס לשם דיבורי התעוררות.
- במזמור הראשון פתח ואמר, ארבעים שנה אקוט בדור, ואמרו חז"ל שבארבעים שנים אלו עשרה נסיונות ניסו אבותינו את הקב"ה במדבר, ואמר, הרי זו מדרגה כל כך גבוהה, שבארבעים שנה היו להם רק עשרה נסיונות, הרי אנחנו מתמודדים כל יום עם עשרה נסיונות, רבש"ע, ליהודים האלו היו רק עשר תלונות על הנהגת הבורא, אבל אנחנו מלאים בקושיות וטרוניות רבש"ע תציל אותנו תטהר אותנו, כל הדיבורים אמר ראש הישיבה בנוסח של התפילה.

רואים דברים טובים.

עוד לא היה קהילה מבוססת, זה לא היה קל לקיים את זה, אבל אחרי עשר שנה וחמש עשרה שנה ועשרים שנה התחלתי לראות שצדקתי בזה שקיימתי את דבריו, היום אני יוצא לרחוב אני לא רואה בתים ורכבים אני רואה אלוקות, הכל מזה שצייתתי לכל דבריו, ולמה אני אומר לכם את זה, כי אם אתם תפתחו את הספר אשר בנחל ותשאלו את עצמכם האם לקיים את העצה שכתוב שם, אני רוצה שתדעו שאתם רק תרוויחו מזה, ובסוף תראו את הקב"ה בכל צעד ושעל

ומ'כגוונא' נתן ראש הישיבה לבעל תפילה שימשיך את התפילה.

אחרי התפילה ניגשו לברך גוט שבת, ואמר ראש הישיבה המשלוח מנות הכי יפה שקיבלתי היום היה סמארטפון שבור.

ראש הישיבה נכנס לשיר זמירות עם הבחורים, והתיישב ליד בחור אחד עם זקן, ואמר ראש הישיבה, הזקן הזה הוא שלי, היום בפורים ניגשו אלי עשרות בחורים ואמרו לי שיש להם זקן רק בגלל השיעורים שהם שומעים, ואמר, כולם צריכים את החיזוק של רבינו ואת העצות, ואמר, כשאני הולך בדרך אין אני רואה אנשים, אלא אני רואה נשמות טהורות, אני רואה יהודים שצריכים חיזוק ועצות, אני רואה על אנשים שהם עומדים לפני 'התאבדות', לכן אני חייב להמשיך בשיעורים.

ואח"כ עשה ראש הישיבה קידוש עם הבחורים, כי היה באפיסת כוחות ניש לציין שקודם 'קבלת שבת' אמר ראש הישיבה, אני מרגיש יובש גדול, אבל אני לא אשתה כלום לפני קידוש], ואמר את הקידוש בנוסח של ימים טובים, ושתה את כל הכוס שיהיה ב' רביעיות, קידוש במקום סעודה, ואח"כ שתה מים ואמר שלא מברך על זה כי כבר כיוון על כך בברכת בורא פרי הגפן, ואח"כ אמר ברכת על הגפן.

ואמר ראש הישיבה שלפני כמה שעות כל

• על הפסוק אוהבי ד' שנאו רע, אמר שהמדריגה הגבוהה ביותר, להיות אוהב את ד', רק לאהוב את הקב"ה ולא לרצות שום דבר אחר.

• מזמור לדוד הבו לד' בני אלים, אמרו יחד חזן וקהל פסוק בפסוק כמו בשמחת תורה, שירת לכה דודי אמר עם תנועה חדשה מיוחדת, וכל קטע וקטע תירגם וביאר, ואח"כ אמרו הקהל את התנועה על הקטע, וכשהתחיל הקטע 'לא תבושו' שאג בקול, תפסיקו כבר להתבייש עם רבינו, תפסיקו להתבייש עם ברסלב, ובאמירת בואו בשלום התחילו לשיר כמה שירים,

• בסוף 'מזמור שיר ליום השבת' לפני אמירת 'צדיק כתמר יפרח' הוריד ראש הישיבה את ראשו על הסטנדר, ובכה מאין הפוגות, ונעשה הפסקה לדקות ארוכות, ואח"כ הרים את ראשו ואמר, צדיק כתמר יפרח, אנחנו חייבים לחיות עם צדיק, אנשים מתאבדים כי אין להם צדיק, מי שחי עם צדיק יש לו חיים טובים.

• על הפסוק בחצרות אלוקינו יפריחו, אמר שאף על הצדיקים עובר מה שעובר, ואף הם מסתובבים בחצרות אלוקינו ומחפשים את הקב"ה ויש להם מניעות, אבל לעולם אין להם טענות על הקב"ה להגיד כי ישר ד' צורי ולא עוולתה בו.

• לפני 'כגוונא' שרו בר יוחאי, ואחרי שסיימו לשיר בר יוחאי קודם אמירת כגוונא אמר שמבקש מכולם לשבת על המקומות, ויש לו לספר סוד נורא, וביקש שכולם ישתקו, ואכן הם הושלך בציבור, ואמר, אני רוצה לספר לכם דבר שלא סיפרתי מעולם, והגיע הזמן לספר לאנשי שלומינו, לפני כעשרים שנה נכנסתי אצל מוהרא"ש, וסיפרתי את אשר על לבי, ומוהרא"ש אמר לי לעשות איזה דבר, והיה לי קשה מנשוא, והרבה זמן התחבטתי בעצמי האם לציית או לא, ובסוף החלטתי שאני מציית, זה היה מאוד קשה, היכל הקודש

את כל העובדא של ר' נתן כשרצה לנסוע לרבינו לימי הפורים והגיע בשושן פורים, ואז אמר לו רבינו שושן פורים הוא גם פורים. ראש הישיבה סיפר איך שבני משפחתו לא הסכימו בשום אופן שיסע לרבינו וישאיר את ביתו לבד, אבל כולם הסכימו שיסע לצורך מסחר, ולכן אמר שנוסע למסחר לקנות סחורה בבארדישטוב, ועל ידי זה יוכל לנסוע לרבינו, ובדרך היו לו מניעות רבות על כך, ראש הישיבה סיפר באריכות את כל הסיפור, עד שבליל פורים זכה ר' נתן והגיע כבר לעיר מדוודיווקא, והם ביקשו ממנו שישאר שם לקריאת המגילה כי היו להם רק תשעה אנשים, ונשאר שם, ולבסוף הגיע לרבינו רק בפורים אחה"צ, והוא היה מאוד מתוח מהמצב בבית, מה יאמרו לו כשיחזור, ורבינו ראה הכל ואמר לו, צא הלחם בעמלק, אתה חייב להיות בשמחה, לא רק עכשיו אלא גם כשתחזור לביתך, ולמחר בשושן פורים אמר ר' נתן לרבינו שלא הצליח להיות בשמחה בפורים, אמר לו רבינו 'שושן פורים הוא גם פורים', ואמר ראש הישיבה שאנחנו צריכים לזכור מזה כל השנה, ואפשר להמשיך את הפורים על כל השנה.

הרחוב היה סוער ורועש עם תזמורת מכל רכב וכולם היו בשיא הפורים, אבל ברגע שנכנסה השבת, מיד הכל נעצר וכל הרחוב נהפך לקדושת שבת, ומי שעומד בצד יכול לחשוב שמישהו עומד עם נשק מודרך נגד כולם ולכן כולם הפסיקו את הפעילות של ימות החול, והאמת היא שבני ישראל אוהבים את הקב"ה, ושומרים שבת כפשוטו, כולם היו עסוקים עם כסף ושאר ענייני מוקצה, אבל ברגע שנכנסה השבת כולם עזבו את הכל על אף שהרבה היו שיכורים, מ"מ כולם זוכרים מהקב"ה ועזבו את כל המוקצה ונעמדו דום לקדושת שבת.

- שבת בבוקר לפני התפילה דיבר ראש הישיבה על גדולת ההפצה, ואמר שלפני כמה שנים עשו הפצה רק עם חוברות, אבל היום כשהאנשים עסוקים כל הזמן עם הטלפון צריך לדחוף להם שם את ההפצה, וצריך להיכנס לטכנולוגיה כדי להציל משם את בני ישראל.
- בעת סיפורי מעשיות המשיך ראש הישיבה לספר על הבערגיר והעני, ודיבר על השבע הימים והנהרות שצריך לעבור על כל אחד, ודיבר בגדולת חשיבות שלום בית.
- בסעודה שלישית סיפר ראש הישיבה באריכות